

Caminant fins Lithica

En petits grups, els participants van poder gaudir d'una visita guiada per les pedreres de s'Hostal.

Un matí esplèndid, més propi de la primavera que de la vigília de Sant Antoni, va acollir els 150 caminants que van prendre part de la darrera excursió organitzada pel GOB.

Concentrats a la Platja Gran, a les 10 h. s'iniciava el camí, que va anar remuntant l'antic barrancó del Canal Salat, avui ja engolit pel creixement urbanístic de la ciutat i transformat en una atractiva zona verda que fa de molt bon passejar.

Creuant la ronda sud pel pas subterrani habilitat, s'arribà al Camí de la Trinitat, que va anar endinsant la serp humana cap a la perifèria i el rústic proper. Tanques amb cavalls, vestigis de patrimoni etnològic o fites històriques, com la creu de terme, adornaven un itinerari que ja es mostrava tenyit de les flors grogues de la vinagrella, una planta invasora que va conquerint les voreres de molts camins i l'interior de moltes tanques.

La dreuera -prèviament gestionada per l'organització- a través d'un dels llocs situats a la vorera nord, va permetre l'enllaç amb el Camí Vell, per apropar-se així al destí principal de la caminada: les pedreres de s'Hostal.

El Conseller de Cultura, la presidenta de Lithica i els monitors d'aquesta entitat, van rebre els visitants arribats a peu i també la vintena llarga de persones vingudes en cotxe. Distribuïts en grups reduïts, es va poder fer una visita comentada del magnífic recinte. Un espai que fa uns anys era una zona abandonada i usada com abocador, que s'ha sabut transformar, gràcies a la visió i bon fer de la gent liderada per Laetitia Lara, en un dels indrets més originals de l'illa.

Les formes sinuoses de les pedreres tallades a mà, es combinen avui amb el tractament de jardineria amb planta autòctona, les intervencions per a facilitar l'hàbitat de diferents espècies de rèptils i amfibis, o amb la creació d'ambients adequats per acollir manifestacions artístiques i activitats de diferents tipus. Menció especial mereix el jardí medieval, amb les fonts i la meditada combinació de plantes que simbolitzen la connexió de l'espècie humana amb el planeta.

També la part de les pedreres modernes, de tall rectilini i major profunditat, presenta així mateix uns atractius que fan imprescindible la visita. El laberint, el tòtem o l'especial sonoritat de la gran pedrera que sol acollir els concerts de la lluna plena, són elements que sorprenen molt agradablement.

Acabada la passejada i assabentats de les possibilitats de prestar ajuda participant en les activitats de voluntariat de Lithica, un servei de bus de retorn aportat pel Consell Insular en el marc del programa d'actes de Sant Antoni, va retornar la gent al punt de partida.

passejada a Líthica

Tot l'equip de Líthica vem disfrutar de les visites. Sempre és un plaer poder mostrar la feina feta i un espai tant màgic com les pedreres.

Caminando por las pedreras.

He visitado muchísimas veces las Canteras de Lithica, pero he de reconocer que la majia humana, de aquellos hombres que trabajaron las canteras, me hace visualizar con total armonia, rincones nuevos que nunca antes habia visto. Doy las gracias a la presidenta Laetitia Lara y a todo el voluntariado de Lithica por el maravilloso trabajo de recuperación que están haciendo en las canteras.